

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΜΥΡΝΩΦ

Q ΑΞΙΑΓΑΣΤΟΣ παρ' ἡμῖν πρῶτος Γραμματεὺς τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας κ. Ἀλέξιος Α. Σμυρνῶφ, ὁ ἀπὸ δύο περίπου ἐτῶν πάνυ ἐπαξίως διαδεχθεὶς τὸν δημοφιλῆ καὶ ἀγαπητὸν προκάτοχον αὐτοῦ κ. Μπαχμέτιεφ. ἂν καὶ ἐνωρὶς ἐφείλκυσε τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐκλεκτῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωρίας διὰ τῆς προσηθείας τοῦ ἤθους καὶ τῆς ἀριστοκρατικῆς τῶν τρόπων ἀβρότητας, ἐπεφύλασσε οὐχ ἥττον ἡμῖν εὐάρεστον ἐκπληξίν διὰ τοῦ ἐπιζήλου φιλολογικοῦ ταλάντου ὅπερ κέκτηται, καὶ τὸ ὅποιον κατέστησε καὶ παρ' ἡμῖν γνωστὸν ὁ ῥωσσομαθῆς φίλος κ. Ἀγαθοκλῆς Κωνσταντινίδης διὰ τῆς ἀρίστης μεταφράσεως τῆς «Σκληραίνης», βυζαντινοῦ διηγήματος ἐξαιρέτου φιλολογικῆς καὶ ιστορικῆς ἀξίας, ἐν ᾧ διὰ γλώσσης ἐπαγωγῆς καὶ σκηνῶν ἐξαισιῶν καὶ εἰκόνων ζωντανῶν καὶ λυρισμοῦ τρυφεροῦ καὶ ἠθογραφικῆς δυνάμεως, ἐξεικονίζει μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας καὶ περιέργους σελίδας τῆς βυζαντινῆς Αὐλῆς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου. Πλὴν τῆς «Σκληραίνης»

ἢ «Ἐφημερίς» ἐδημοσίευσε μικρὸν ἔπειτα καὶ ἑτέρου διηγήματος ἢ «Νύξ» ἀποσπάσματα, ἀπλήστως ἀναγνωσθέντα.

Ὁ κ. Σμυρνῶφ εἶνε γνωστὸς εἰς τὸν ῥωσικὸν φιλολογικὸν κόσμον ἐκ πλείστων διηγημάτων καὶ ποιήσεων, τὰ ὅποια ἐδημοσίευσε κατὰ καιροὺς ἐν Ῥωσσίᾳ εἰς ἔγκριτα φιλολογικὰ περιοδικά. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ διήγημα τὴν «Νατάσσαν», περιπαθὲς καὶ ἔμπλεων τραγικότητος, ἔγραψε τῷ 1881, βραδύτερον δὲ τὸν «Ἀδελφόν», φημιζόμενον διὰ τὴν ἀπλότητα τοῦ ὕφους καὶ τὴν λεπτὴν ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν τῶν χαρακτήρων· εἶτα τὸ «περὶ δυσμίας», τὸ ὅποιον, εἰ καὶ αὐτοτελὲς καθ' ἑαυτό, ἀποτελεῖ συνέχειαν τοῦ «Ἀδελφοῦ»· τὴν «Στρογγυλάν»· τὸν «Ἀνθρωπον μὲ τὸ λευκὸν περιλαίμιον»· τὸ «Ταξείδιον εἰς Ἀθῶνα»· πρὸς δὲ καὶ ἄλλα πεζὰ καὶ ἔμμετρα, τὰ ὅποια, ὡς μανθάνομεν, εἰσὶν ἐφάμιλλα τῆς γνωστῆς ἤδη «Σκληραίνης», καὶ τὰ ὅποια ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ κ. Ἀγαθοκλῆς Κωνσταντινίδης θὰ σπεύσῃ νὰ καταστήσῃ προσιτὰ καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον, ἀφοῦ μὲ τόσην καλαισθησίαν ἐκλογῆς καὶ δύναμιν μεταφραστικὴν παρέχει ἡμῖν ἐκάστοτε τὴν ἀπόλαυσιν πολλῶν ἀριστουργημάτων τῆς συγχρόνου ῥωσικῆς φιλολογίας.

Ὁ κ. Σμυρνῶφ, ἐσπούδασε τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Πετροπόλεως, ἔνθα μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις λαβὼν πτυχίον λυτείας ἐπέδωθη εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον εἰσελθὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῷ 1881, μεθ' ὃ διατρίψας ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὡς γραμματεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας προήχθη εἰς Ἀ' γραμματεῖα τῆς ἐν Ἀθήναις.

Εὐτυχῆσαντες νὰ ἀποκτήσωμεν ἐν μεταφράσει τὸ κάτωθι ποίημα τοῦ κ. Σμυρνῶφ «Πρὸς τὴν ἁγίαν Σοφίαν» συνοδεύομεν αὐτὸ μετὰ τῆς εἰκόνας τοῦ συμπαθοῦς διπλωμάτου καὶ συγγραφέως.

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

ἮΤΑΝ καιρὸς ποῦ ἀμέτρητα ἀνάδανε καντήλια
 ἔμπρὸς στὸ θυσιαστήριον κ' ἐχρύσωνε τὸ φῶς τῶν
 τὰ σκαλιστὰ κοσμήματα τῶν ἱερῶν εἰκόνων·
 ἔλαμπαν μέσα στὰ χρυσᾶ, στ' ἀτίμητα πετράδια
 οἱ αὐλικοὶ τοῦ Βασιλῆα ποῦ τὸν ἐτριγυρνοῦσαν...
 Εἰς τὴν Ὁραία Πύλῃ ἔμπρὸς αὐτὸς ὁ Πατριάρχης
 ἐθύμιαζε τὸν Βασιλεῖα, τὸν ἄρχοντα τοῦ κόσμου
 κ' ἐγέμιζε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κλήρου ἢ ψαλμωδία.